

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2009-511-0038

Dato: 15. maj 2009

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 202 - Forslag til Lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven og forskellige andre love (Harmonisering af selskabers aktie- og udbyttebeskatning m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 34 af 11. maj 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Klaus Hækkerup (S).

Kristian Jensen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål 34:

I flere henvendelser fra finanssektoren, jf. bl.a. L 202 – bilag 7, peges der på den forskel i beskattningen af porteføljeaktier i fælles selskaber og institutter, der følger af, at en ejerandel på mere end 10 pct. anses for datterselskabs- og koncernselskabsaktier og er skattefri, medens en ejerandel på under 10 pct. anses for porteføljeaktier og dermed er skattepligtig. Hvad taler imod at lade alle aktier i sådanne fælles selskaber og institutter være porteføljeaktier, og hvad ville provenuet ved en sådan ordning være?

Svar:

Ved udformningen af lovforslaget er der lagt vægt på at få tilvejebragt en enkel og symmetrisk model for beskattning af aktiebesiddelser. Der er foretaget en afvejning mellem konkurrerende hensyn – dels hensynet til at undgå dobbeltbeskatning, dels hensynet til at ligestille forskellige former for kapitalanbringelse.

For datterselskabs- og koncernselskabsaktier har hensynet til at undgå dobbeltbeskatning vejet tungest og for porteføljeaktier har ligestilling af forskellige former for kapitalanbringelse vejet tungest. Skillelinien er sat ved 10 pct. af aktiekapitalen, idet denne grænse anvendes i moder-/datterselskabsdirektivet. I og med at grænsen på de 10 pct. er en fast grænse, vil det kunne forekomme, at den primære begrundelse for en aktieinvestering på 10 pct. eller mere er kapitalanbringelse og tilsvarende, at den primære begrundelse for en aktieinvestering på under 10 pct. ikke er kapitalanbringelse, men en aktiv investering.

Det vil være undergravende for den valgte model, hvor alene størrelsen af ejerskabet er afgørende, hvis man for udvalgte situationer begynder at tillægge individuelle bevæggrunde vægt eller omdefinere aktierne, således at de skal behandles anderledes, selv om de opfylder de objektive kriterier. For hvor skal man så stoppe? Begynder man på dette, så er der reelt også åbnet for, at aktionærer med en ejerandel på under 10 pct. med en vis ret bør kunne få deres aktier omdefinert til datterselskabsaktier, hvis de kan sandsynliggøre, at deres primære hensigt med investeringen ikke har været ren kapitalanbringelse.

At lade alle aktier i de fælles forsyningsselskaber være porteføljeaktier er således reelt det samme som en afvisning af den model, som lovforslaget bygger på.

Yderligere skal bemærkes, at i grænseoverskridende situationer er udbytter omfattet af moder-/datterselskabsdirektivet, hvilket betyder, at det ikke er muligt blot at omdefinere et datterselskabsudbytte til et udbytte af porteføljeaktier. I sådanne situationer vil udbytterne således fortsat være skattefrie.